

”

این مجموعه حاصل مصاحبه‌های دفتر تاریخ شفاهی اصفهان با دکتر نصر اصفهانی، مسئول پژوهش‌گده رویان است. اتفاق مبارکی که خارج از فضای پایتخت، حالا پای این افتخارات را به دنیای کودک و نوجوان باز کرده و تلاش می‌کند به زبان خودشان جای خالی این روایت‌ها را پر کند

فضای زندگی روستایی، سبک زندگی مردم روستا، دغدغه‌ها و اشاره به کمبود امکانات روستا در طول داستان از نقاط قوت آن به شمار می‌رود.

در جلد بعدی این مجموعه یعنی «آزاده کارگاه می‌شود»، این پراکندگی در روایت بیشتر دیده می‌شود. حتی می‌توان گفت ما با ماجرای مشابه همان داستان جلد اول مواجه هستیم و فقط شخصیت‌ها جابه‌جا شده‌اند و باز اصل موضوع که ادعا و هدف مجموعه است، در معرض پرداخت داستانی قرار نگرفته. اما تلاش کرده با کشاندن مخاطب به سرزمین رویان بخشی از دستاوردها را برایش ملموس کند.

در واقع مطلوب‌ترین بود که مسیر پیشرفت در داستان بیشتر مورد پرداختش قرار گیرد. همچنین کنشگری شخصیت‌ها در طول قصه جویری باشد که مخاطب را به حرکت بیندازد. کنشگری ناشی از احساس مسئولیت شخصیت‌ها و نه لزوماً اجبار شرایطی که در آن قرار گرفته‌اند.

یکی دیگر از موضوعاتی که شاید در این مجموعه باید کمی

«آزاده در سرزمین رویان» عنوان این مجموعه است. قصه‌ها در بستر روستا روایت می‌شود. در هر جلد گره‌ای در زندگی شخصیت‌ها ایجاد می‌شود که حل و فصلش به پیشرفت‌های رویان پیوند می‌خورد. نویسنده در هر یک از این داستان‌ها تلاش کرده با طراحی شخصیت، زمینه ارتباط‌گیری را برای مخاطب بیشتر فراهم کند. هرچند این شخصیت‌پردازی کامل از آب درنیامده و تفاوت‌ها عمدتاً در واکنش شخصیت‌ها خلاصه می‌شود.

در جلد یک این مجموعه با عنوان «آبگینه به میهمانی می‌رود» انتظار می‌رفت با توجه به عنوان داستان، قصه حول آبگینه روایت شود. اما وجود ماجراهای فرعی زیاد گاهی باعث از دست رفتن نخ تسبیح در داستان می‌شود و با بیان چند خط در مورد فناوری شبیه‌سازی قصه به پایان می‌رسد. شروع داستان‌ها آرام و روان است و نویسنده عجله‌ای در ریختن اطلاعات توی ذهن مخاطب ندارد. اما از میانه کار سرعت می‌گیرد و کمی از فضای داستانی خارج می‌شود. در عین حال اشاره به

